

[pärfek:t]

Artisten Johan Wellton jonglerade med fullkomlig precision och möttes av stående ovationer. En dag fick han nog. Nu är det i sprickorna han möter det **PERFEKTA**.

TEXT ANNA HEDELIUS FOTO MARTIN STENMARK

Sedan han som tolvåring fascinerades av gatans artisteri, har Johan Wellton undan för undan lärt sig hålla allt fler bollar i luften. Tidigt gjorde han sina 10 000 timmar, övade upp ett ekvilibristiskt artisteri. Det resulterade i stora världsturnéer, internationella cirkustävlingar, innovationspriser.

– Jag var artisten som levererade allting perfekt, jag var duktig, men till slut fick jag nog. Det jag flydde från var den tomma perfektionen, den typen av föreställningar då det på riktigt står en kille i kulissen och räknar antal applåder och stående ovationer som ett mått på framgång.

Wellton var inne på att lägga artistlivet på hyllan, men så träffade han regissören Stephen Rappaport.

– Stephen är fantastisk, han stöttade mig i att ta bort självcensuren. Ur arbetet med honom växte föreställningen *Glitch* fram. En glitch är ett tillfälligt fel i datavärlden, något temporärt som uppstår och försvinner.

På samma sätt, menar han, är ögonblicken av perfekt balans temporära.

– Så här, säger han medan han hugger tag i lunchgaffeln och balanserar den i handen.

– Ibland uppstår det vi har lärt oss urskilja som det optimala tillståndet. Men när som helst kan gaffeln falla. På samma sätt faller vi människor hela tiden, men tack vare vår framåtrörelse och vårt sökande passerar vi gång på gång genom det perfekta.

GLITCH ÄR EN show som börjar i hyperaktivt kaos och explosiv dramatik för att utvecklas till en upplevelse av visuell och hypnotisk harmoni.

– För mig är det här den perfekta föreställningen fast det flyger bollar kors och tvärs. Det perfekta är inte något stationärt. Jag kommer att förlora det; varje kväll på scenen är som sandkorn som rinner mellan fingrarna, men perfekt är att för en stund få tiden att stå still, att stanna upp och betrakta, uppleva i stället för att kontrollera.

Hans egen kris kom som ett brev på posten trots att han gjorde framgångsrik karriär som kommersiell artist. I stället för att ge upp och lägga av mötte han

sina rädslor, gjorde sig sårbar och hittade valörer i sig själv fjärran den tekniska precisionen.

– *Glitch* är en liverapportering från ett rasande Babylon. Krisen är pågående, men det som är verkligt intressant är hur man förhåller sig till kris. Man bryter ett ben, missar ett tåg, glömmer blocket som man inte har någon kopia på. Det är dessa missar som skapar möjligheter. Det är också så evolution fungerar, mutanten blir en bättre version än originalet.

Johan Wellton har förändrats i och med *Glitch* och gör nu också sina andra gig med större stolthet och glädje.

– Även då jag gör renodlade underhållningsuppdrag kan jag öppna upp och använda en total ärlighet i stället för att jaga det enkla skrattet. Det skapar en igenkänningsfaktor. Folk ser en människa som står och jonglerar, inte en artist, och vi börjar gilla varandra på ett djupare plan. Någonstans är vi ju alla jonglörer, som försöker bemästra livet och hålla allt i luften i en tillvaro som egentligen är en enda stor och perfekt fungerande ekvation, om vi bara lyckas zooma ut lite. ■

■ **NAMN:** Johan Wellton.

■ **YRKE:** Jonglör, cirkusartist

■ **FAMILJ:** En stor brokig skara fantastiska vänner, föräldrar och syskon.

■ **BOR:** Stockholm och på turné.

■ **AKTUELL:** Med den egna föreställningen *Glitch*.

NYSTART
Johan Wellton
släppte taget om
perfektionen och
hittade livsglädjen.